

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

รักชาติให้รักกฐิน

เมื่อวานนี้กฐินทองคำได้ ๑๐๑ กอง กฐินเงินสดได้ ๕๕ กอง รวมเป็น ๑๕๖ กอง ทองคำที่ได้ทั้งหมด ๕,๒๘๔ กิโลกรัม กฐินทองคำ ๘๕,๐๐๐ กองนั้น กฐินทองคำได้ ๔, ๑๙๐ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๑๕ กิโล ๖๑ บาท ๑ สลึง กฐินเงินสดและเช็คได้ ๑๓,๖๒๓ กอง เท่ากับเงินสด ๒๑,๗๙๖,๘๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๑๗,๘๑๓ กอง ยังขาดอยู่อีก ๖๖,๑๘๗ กอง

เมื่อเช้านี้ออกไปดูสถานที่ที่จะมีงานขึ้นมานี้ว่าจัดกันยังไง ๗ เช่น จอดรถจอดรา เพราะรถจะมามาก คนจะมากจริง ๗ ไม่ใช่บ่อย ๗ ที่จอดรถจอดราจอดกันยังไง เขา กำลังทำความสะอาดเพื่อให้รถจอดสะดวกสบายทางฟากคลองทางนั้น ส่วนทางนี้มัน เตียนโล่งอยู่แล้วไม่เป็นไร ทางนั้นเขารับจัดการแล้ว โห รถไม่ใช่บ่อย ๗ นะจะมากมาย

วันที่ ๑๖-๑๗ พฤศจิกายน เราจะไปทอดกฐินให้บ้านแพง ๒ กอง วัดที่เคยปฏิบัติ มาสองวัดนั้นแหละ คือวัดอยู่ทางใต้นี้เป็นสถานที่อยู่ของหลวงปู่มั่นไปบำเพ็ญภาวนาที่ นั้น นี้อยู่กลางดงนะ โนนตลาดห่างไปตั้งเป็นกิโล ไม่ใช่เล่น ๗ นะ ท่านอยู่ที่นั่นเป็น กลางดง รอบวัดที่เป็นทุ่งทุกวันนี้เป็นดงทั้งนั้น ท่านมาภาวนาที่นั่น พอท่านออกจากนั้น ไปก็เลยสร้างวัดขึ้นมา วัดบ้านแพง ๗ ที่เราไปได้เกี่ยวข้องอยู่ พอว่าหลวงปู่มั่น กระเทือนใจมากทีเดียว เรื่องความเคารพเทิดทูนนั้นเรียกว่า เราไม่มีอะไรปรากฏยัง เหลืออยู่เลยนะ มอบถวายท่านหมดเลย หลวงปู่มั่น ถึงใจที่สุดเลยนะ ไปอยู่กับท่านได้ ๘ ปีนี้ หาที่ตักตมิไม่ได้เลย มีแต่แปลกประหลาดและอัศจรรย์ไปเรื่อย ๗ ผลบวก ๗ ตลอดเลย ไม่ว่าจะออกแ่งใดมุมใดมีแต่แ่งอรรถแ่งธรรม ถ้าเป็นเรื่องวินัยก็มีแต่แ่ง อรรถแ่งธรรมแ่งวินัย แ่งกิเลสตัณหาผิดพลาดไม่มีเลยหลวงปู่มั่น

เพราะฉะนั้นเรื่องของท่านไปเกี่ยวข้องกับสถานที่ใด ๗ จิตใจเรามันรู้สึกปึกปึก ๗ นะ ที่บ้านแพงนี้ก็เหมือนกัน พอตีวัดข้างบนนั้นท่านบุญมีที่ออกจากวัดนี้ เราละให้ ออกไปอยู่ที่นั่น พอตีท่านออกมาจากนั้นแล้ว เราก็เคยเกี่ยวข้องวัดนั้นมา ท่านไปแล้ว มันเกี่ยวโยงกันกับวัดบ้านแพงที่หลวงปู่มั่นเคยไปอยู่ มันเกี่ยวโยงกัน อาหารก็ข้าวหม้อ เดียวกัน จากตลาดบ้านแพงเขานำไปส่งอาหาร แยกเข้ามาวัดนี้แล้วก็ขึ้นภูเขาเป็น ประจำทุกเช้า ๗ เรียกว่าแกงหม้อเดียวกันสองวัดนี้นะ ที่นี้เราจะไปแยกหม้อนี้มันขัดกัน

นะ เราเลยเป็นแกงหม้อเดียวกัน แกงหม้อเดียวกันก็คือว่าทอดวัดนี้แล้วทอดวัดนั้น ตักออกจากหม้อเดียวกันนี้ไปที่นั่น ๆ เลย นั่นละเรื่องราวมัน

เป็นแต่เพียงไปชู้ท่านไว้ ปีกลายนี้ก็ชู้ ปีนี้ก็ชู้หนักขึ้นอีกนะ ไปถามที่ใครมีคนมา จอกรฐินแล้วยัง ไม่มี ย่นเข้ามา ๆ ครั้งสุดท้ายนี้ถามอีก ว่าไม่มี เอ้ ยังไงกัน แล้วมีวีแวว ว่าที่ไหนเขาจะมาไหม บอกไม่มี ตกลงเราก็ตัดสินใจในเดี๋ยวนั้น บอกเดี๋ยวนั้นเลย เอ้า ถ้างั้นผมจะมาทอดให้ทั้งสองวัด วัดนี้กับวัดภูเขา แต่ผมจะไม่มีเงินให้มากนัก ชู้ท่าน ท่านก็ไม่เห็นว่าอะไร เราหากเป็นบ่าปากของเราเองไปชู้ท่านพ่อ ๆ ผมมีเงินอะไร ผมจะตายแล้วรู้ไหมว่าจนขนาดไหนเดี๋ยวนี้นะ ท่านก็เฉย เราชู้เอง เราเขียนเองลบเองอ่านเองคนเดียว

นี่กะว่าวันที่ ๑๖ จะไปค้างที่นั่นคืนหนึ่ง พอวันที่ ๑๗ ตอนเช้าก็ให้พระท่านลงมารับตามเดิม บอกทุกอย่างแล้ว ตั้งแต่วันตกลงจะทอดจธินแล้วก็บอกเรียบริ้อยไปเลย ว่า วิธีการจธินทุกอย่างตามเดิม ช่างบนก็ให้ลงมารับเอาไปเลย อะไร ๆ เราจะจัดไว้ที่วัดนี้เรียบริ้อย แบ่งสันปันส่วนให้เรียบริ้อยเลย วัดนี้ไว้ที่นี้ วัดนั้นขึ้นทางโน้นเลย เราบอกอย่างนั้นนะ สำหรับเราไม่ขึ้นไป พระท่านก็ลงมาหาเราที่วัด มาฉันทงกันที่นี้เสร็จเรียบริ้อยแล้วก็ถวายจธิน ท่านก็รับกองจธินขึ้นไปโน้นเลย ทุกอย่างส่วนมากเราจะให้เสมอกัน แต่ปีนี้ชู้ไว้ก่อน เราจะเอาข้าวไปด้วยไปไว้ที่วัดล่างนี้ เพราะทางฝั่งโน้นเขาก็มาอาศัยวัดนี้เป็นประจำ ๆ เราเห็นอยู่เสมอ ให้ทางนี้เอาข้าวไว้ที่นี้เพื่อแจกทางโน้น ๆ ถ้ามีมากก็สั่งให้ทางโน้นมารับเลย ไม่มีมากเขาก็มาวัดนี้อยู่เสมอ

จึงบอก ปีนี้ชู้เลย ถ้าข้าวตกมา นี่ผมสั่งไว้อย่างเด็ดขาดนะปีนี้ ยังไม่แยกไปวัดบนวัดภูเขานะ คราวนี้ผมจะให้วัดนี้มาก ถ้าให้ทางโน้นก็ให้เล็กน้อยเราบอกกัน เพราะปีกลายผมมานี้แยกเรียบริ้อยแล้ว ให้เท่ากันเลย ไม่เอา ว่างั้นนะ เพราะวัดข้างบนไม่เห็นจำเป็นอะไร วัดนี้มีความจำเป็นมาก ปีนี้จึงสั่งไว้เลย ข้าวเหล่านี้เมื่อตกเข้ามาถึงแล้วผมยังไม่สั่งอะไร ๆ ห้ามไม่ให้แยกไปไหนเลย ยังชู้ไว้อีกด้วย คือเราจะเอาข้าวไว้วัดล่างนี้ แล้วก็แยกทางโน้น เราก็ตกลง คน สพ. เพ สตุตา อันว่าสัตว์ทั้งหลาย กรรมด้วยกันว่าไง เมื่อพออาศัยกันได้ก็ต้องอาศัย

ทางโน้นกับทางนี้เขาไม่ได้มีอะไรนะ การปกครองเขตนั้นเขตนี้ พวกลาวพวกไทยนี้ก็ว่าไปตามเขตตามแดนเหมือนรั้วบ้านเรานั้นแหละ แต่คนก็เดินผ่านไปผ่านมาอยู่ในรั้วบ้านนั้นแหละ อันนี้ก็เหมือนกัน ทางโน้นกับทางนี้เขาไม่มีอะไรกัน พวกนี้เขายังไม่รู้เรื่องกฎหมายบ้านเมืองการปกครองอะไรเลย เขาเคยกันมาแต่ปู่ย่าตายาย ฝั่งนั้นกับฝั่งนี้ เป็นอย่างนั้นอยู่ตลอด เป็นพี่เป็นน้องกันมาแต่ไหนก็ไม่รู้แหละ เขาเป็นของเขามา

อย่างนั้น เวลาที่มีข้าวมีอะไรไป เราเอามาไว้ที่นี้แล้วสั่งให้ทางโน้นมารับไป ถ้ามากก็อนุญาตทางโน้นเลย ทางนี้ก็ขนให้ไปเลย

จึงกะไว้จะเอาไปโน้น พิจารณาเสียก่อน เอาข้าวสาร ส่วนมากจะเป็นข้าวเหนียวแหละ ทางโน้นเขากินข้าวเหนียวกัน ข้าวเจ้าก็เอาไปแต่ไม่มาก เอาข้าวเหนียวมากกว่า ข้าวเจ้า ไปนี้จะให้ทางนี้เพียงเล็กน้อย นอกนั้นส่วนมากเสมอกันหมดเลย สำหรับข้าวเท่านั้นเองที่มากกว่าเพื่อน เพราะมีฝั่งโน้นเกี่ยวข้องตลอดมา ปีกลายก็ได้เงินตั้ง ๗ หรือ ๘ แสน เฉพาะเราให้เป็นเช็คก็ดูเหมือน ๗ แสนนะ แล้วได้นอกจากนั้นมาอีกรวมก็ดูเหมือน ๘ แสน วัดละ ๘ แสนเราให้ เรียกว่ามากกว่าวัดไหน ๆ ทั้งจังหวัดนครพนมว่านั่นเลย จังหวัดนครพนมแม่ในเมืองก็สู้วัดบ้านแพงกับวัดนี้ไม่ได้

เขายังเอามาพูดอวดกันอยู่ ปี พ.ล.อ.ชวลิต หรือจะไปทอดกฐินที่ตัวจังหวัดดูว่า ได้ ๘ แสน เราได้วัดละล้านกว่า ทางนี้เก่งกว่าทางโน้น อย่าเอาไปแข่งกันซีเราก็ออย่างนี้ คือทางนี้ได้ล้านกว่าปีนั้นนะ เฉพาะเช็คเราให้ก็ล้านกว่าแล้ว ได้เพิ่มเท่าไร ๆ เราตีเข้านั้นหมดเลย ปีต่อมาเราก็ขู่วิวเลย เราไม่มีเงินมาก ปีกลายนี้ก็ขู่ ได้ทั้งหมดดูเหมือน ๘ แสน ปีนี้ก็ขู่วิวอีก วันที่ ๑๖ เราจะไปค้างที่นั่น พอตื่นเข้ามาวันที่ ๑๗ ก็ทอดกฐินวัดนั้นแล้วกลับเท่านั้นเอง นี่พอดีท่านนายกก็จะมาวันที่ ๑๖ หากท่านปรารถถึงเรื่องเรา ก็ให้เรียนท่านว่าเราไม่อยู่ ถ้าท่านไม่ปรารถก็ผ่านไปเลย ก็มีเท่านั้น

เมื่อวานเราพูดโดยตรงที่มาสัมภาษณ์เมื่อวานนี้ พอให้กวนโมโหเรานะ อ้าวจริง ๆ นี่ละธรรม ฟังเอาซิพี่น้องทั้งหลาย เราตั้งใจจะสงเคราะห์เต็มเหนี่ยวเมื่อวานนี้ เมื่อวานนี้ออกอ้อมอ้อม ๆ นิดหน่อย หมดเวลาแล้ว โอ้ย โมโห อะไร ๆ ที่จะชี้แจงให้พี่น้องชาวไทยทราบทั่วถึงกันในเวลาอันควรเช่นนี้ยังไม่ได้แสดงเลย มีนิดหน่อยเท่านั้น โห ชักโมโหเหมือนกันนะ เราตั้งใจจะอธิบายให้ฟังเรื่องราวเหล่านี้ให้ทั่วถึงกันหมด รวมเข้ามาจุดใหญ่ก็คือกฐินของชาติไทยเรา แล้วไม่ได้ทำอะไรเลย กฐินก็แปรไปอย่างนั้น คือแปรไม่ยากแปร มันมุ่งที่จะเอาจุดใหญ่ แปรก็แปรไปอย่างงั้นแหละ แปรเหมือนหลวงตา ก.ไก่ ก.กา แปรนั้นแหละ คือมันไม่ยากแปรนัก เพราะต่างคนต่างเรียนมาแล้วแปรหาอะไร มันอยากคืบใส่ส่วนสำคัญ ๆ ที่จำเป็น

พี่น้องชาวไทยเราให้ถือเป็นสำคัญ วันนี้เป็นการเตือนให้พี่น้องชาวไทยทั้งชาติได้ทราบทั่วถึงกันอย่างทั่วถึงเลยว่า กฐินของวัดป่าบ้านตาดนี้คือหัวใจของชาติไทยเรา สนามเป็นที่ลงแห่งสมบัติเพื่อเข้าสู่จิตใจของชาติไทยเราคือคลังหลวง ขอให้ถือเป็นสำคัญ ๆ เสมอหน้ากันไปหมดนะ อันนี้เป็นจุดศูนย์กลาง เหมือนว่าน้ำเทลงนี้บั้งจะไหลชานออกไปทั่วถึงหมดในขอบเขตแห่งชาติไทยของเรา ขอให้ถือเป็นสำคัญ มีคนถามบ้างว่า จะเอากฐินต้นผ้าป่าไปตั้งไว้ที่นั่นที่นี้จะสะดวกไหม ชัดชองไหม เราก็บอกตรง ๆ

เลย กฐินของชาตินี้ไม่มีอะไรขัดข้อง สะดวกทั้งหมด ตั้งที่ไหน ๆ ตั้งได้เลย เพื่อไปประกาศให้เจ้าของบ้านเจ้าของร้านทราบว่าเป็นบุคคลเช่นไร อยู่ร้านไหน เขตใด เมืองไหน

กฐินที่เอามาตั้งนี้เป็นกฐินของชาติ ของท่านทั้งหลายโดยตรงนะ ถ้าท่านรักชาติ ให้ท่านรักกฐินนี้ เพื่อจะหนุนชาติไทยของท่านให้ขึ้นสู่ความสมบูรณ์พูนผลทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเราจึงบอกว่าตั้งที่ไหนตั้งได้เลย กฐินเพื่อชาติของเราเองนี้จะไม่มีความคิดว่าล้าสมัย ถูกตำหนิติเตียนอย่างไรจะมีแต่ลมปากเท่านั้น หาความจริงไม่ได้ ความจริงแท้กฐินหรือกองผ้าป่าแต่ละกอง ๆ นี้คือ เทวบุตรเทวดาประหนึ่งว่ามาจากแดนสวรรค์ มาเตือนพี่น้องชาวไทยเรา นอนตื่นแล้วยัง ชาติไทยของเราเวลานี้กำลังเอนเอียงอยู่มาก ฟันขึ้นมากก็ยังไม่เท่าไร ยังไม่เป็นที่แน่ใจ ยังต้องหวังพึ่งพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยอยู่อีก กองผ้าป่าที่มาตั้งนี้ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลาย ต่างคนต่างมีความรักชาติ แล้วต่างคนต่างเสียสละเข้าสู่กองผ้าป่านี้แล้ว กองผ้าป่านี้จะไหลเข้าสู่หัวใจของพี่น้องทั้งหลายคือ คลังหลวง ประกาศอย่างนั้น ลักษณะเป็นอย่างนั้น

กองผ้าป่าแต่ละกอง ๆ ไปตั้งที่ไหน ตั้งแต่วังราชการสูงสุดลงมา ควรทั้งนั้น ๆ เพราะเป็นลูกชาวพุทธ ควรต่อพ่อใหญ่ของเราคือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ควรแก่ชาติไทยของเราซึ่งเป็นบรรพบุรุษ เป็นพ่อเป็นแม่ของเรามานมนาน เราเป็นลูกเป็นหลาน เวลานี้บ้านเมืองกำลังเอนเอียง พวกลูกพวกหลานต้องช่วยกันด้วยวิธีการอย่างนี้ โดยมีพุทธศาสนาเป็นผู้นำเหมาะสมแล้ว เอา บริจาควางั้นเลย เรามีห้าเอามาสิบ เอามาบริจาค ติดหนี้เขาก่อนก็ได้ หาได้เมื่อไรค่อยเอาไปใช้เขา ด้วยความเต็มใจเป็นอย่างนี้เหมาะสม เรื่องกองผ้าป่าจะไปตั้งที่ไหนตั้ง ใครไม่ยินดีใครดูถูกเหยียดหยาม คนนั้นเป็นคนขวางชาติ เป็นคนหนักชาติ เป็นคนไม่รักชาติตัวเอง ส่อให้เห็นความเลวร้ายของคนนั้น ด้อยลงเป็นลำดับ แม้จะอยู่ในชาติไทยก็ขาดไปแล้วไม่ได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์นะ ขาดไป ๆ เพราะฉะนั้นจึงสมควรอย่างยิ่ง เรื่องผ้าป่านี้จะไปตั้งที่ไหน

เพราะผ้าป่านี้คือหัวใจของชาติทีเดียว ไม่ได้ไปทำลายหรือเป็นความเสียหายแก่ผู้ใด มีแต่ไปจุดไปลากไปเตือนให้รู้เนื้อรู้ตัวว่าเราเป็นชาติไทย สิ่งเหล่านี้เป็นการเตือนประหนึ่งว่าเทวบุตรเทวดาแต่ละองค์ ๆ ลงมาอยู่ที่กองผ้าป่าของเรา ให้พี่น้องทั้งหลายรู้เนื้อรู้ตัวแล้วต่างคนต่างบริจาคเพื่อเข้าสู่จุดนี้ แล้วจะเข้าสู่หัวใจของชาติไทยเรา นี้เรียกว่าบำรุงชาติ หรือบำรุงหัวใจให้มีลมหายใจต่อไป ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ ยิ่งไปเห็นว่ากองผ้าป่าเหล่านี้เป็นของครีของล้าสมัย เป็นของทุตตะเชษฐใจด้วยแล้ว เลวมากคน ๆ นั้น ไม่รู้บุญรู้คุณของพ่อแม่ที่พาให้แดนเกิดมาคือชาติไทยบ้างเลย ใช้ไม่ได้ จะเสียเสียตรงนี้นะ

เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งแต่วังราชการลงมาเหมาะสม อันนี้เป็น การช่วยชาติบ้านเมือง เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง เมืองของเราเป็นเมืองพุทธศาสนา นี้ พุทธศาสนาออกมา เรามาในนามของพุทธศาสนามานำพี่น้องทั้งหลาย แล้วก็ไปพุทธ ศาสนาสมบูรณ์แบบเสียด้วยนะ บอกว่าเราไม่เอาอะไรกับพี่น้องทั้งหลายเลย มาด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างเราตะเกียกตะกายทำทั้งหลายเห็นใหม่ แทบจะ เป็นจะตายตลอดมาร่วม ๕ ปีนี้แล้ว เราเอาอะไรที่จะหยิบเอาของท่านทั้งหลายเข้ามา เป็นสมบัติแห่งตัว เราก็บอกได้อย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าไม่มี บอกสั้นเลย มีแต่ทุ่มลง ๆ ส่วนย่อยส่วนใหญ่ส่วนไหนที่เห็นว่าสมควรที่จะช่วย เราออกเลย ๆ เราอุทิศสำหรับขนาดนั้น

นี่ก็มาในนามของพุทธศาสนามานำพี่น้องทั้งหลาย เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้ เดินตามพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เดินตามพุทธศาสนา เห็นกองผ้าป่าที่ไหน ให้ประหนึ่งว่าเห็นพ่อเห็นแม่ของเราทันที ๆ ใครมีเท่าไรก็ให้บริจาคด้วยน้ำใจ ๆ ของ เราเชื่อว่ารักชาติโดยแท้ นี่คือการหมายแห่งความรักชาติที่เราจะบริจาคออกไป ๆ นี้ ให้พากันเข้าใจทุกคน อย่าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ใครถือผ้าป่าเพื่อชาติบ้านเมือง เป็นเรื่องเล็กน้อยแล้ว นั่นเรียกว่าเป็นคนขวางโลก เป็นคนหนักแผ่นดินไทย ไม่มี คุณค่าอะไร เป็นขออนุญาตทั้งท่อนยังขวางชาติไทยอีก ไม่มีส่วนดิบส่วนดีสมว่าเราได้ เป็นลูกชาวไทยบ้างเลย ใช้ไม่ได้นะ อย่าเอามาขวางในชาติไทยของเรา คำเตือนของ ชาติไทยนี่คือการบริจาคทุกสิ่งทุกอย่าง ที่จะรวมตัวเข้าให้มีความแน่นหนามั่นคงแห่ง ชาติของเราขึ้นโดยถ่ายเดียวเท่านั้น

ที่จะมาก็ดมาขวางมากันมากางผิดทั้งนั้น ผิดชาติต่อชาติ ใครก็ตามจะตั้งชื่อเป็น เทวดามาก็ดตาม เทวดาองค์นี้เป็นเทวดาเทวดาทัดเราจะตั้งชื่อใหม่ให้ทันทีเลย มาขวางบ้าน ขวางเมืองใช้ไม่ได้นะ ตั้งแต่ธรรมพระพุทธเจ้ายังยอมรับ ศาสนธรรมยอมรับ เหตุใดเรา วิเศษวิโสยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาจากไหน จึงมาก็ดมาขวางการ ดำเนินงานเพื่อส่วนรวมแห่งชาติไทยของเรา พร้อมทั้งศาสนารวมอยู่ที่นี่ด้วย ชาติไทย อยู่ได้ศาสนาก็อยู่ได้ ชาติไทยจวมศาสนาก็จวม นี้เราจะพยุ่งทั้งชาติไทยทั้งศาสนาของ เราให้ขึ้นในระยะเดียวกัน ขออย่าได้มาก็ดมาขวางเป็นอันขาด อย่าให้เห็นเลยนะ คน อย่างนี้คนขวางชาติไทย ขวางใจ เฉพาะอย่างยิ่งเราตัวเท่าหนูแต่ในนามพระพุทธเจ้ามา ขวางใจหลวงตาบัวกระเทือนไปถึงวงพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าไม่เคยมีอย่างนั้น มา ขวางความเจริญรุ่งเรืองที่ถูกทางแล้ว ไม่ถูก สำหรับผู้ขวางเป็นภัยต่อชาติ เป็นภัยต่อตัว เอง และเป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองให้ระมัดระวัง

เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่โต อะไรจะเท่าเรื่องชาติวะ ศาสนาก็รวมอยู่ที่นี่ด้วยนะ ชาติกับศาสนาของเมืองไทยเราแยกกันออกเมื่อไร อยู่ด้วยกัน แล้วเวลานี้เรา

พยายาม ซาติของเราเราก็รู้แล้วว่าเอนเอียงจะล้มจะจมอยู่แล้วนี่ ต่างคนต่างพยายาม พยายามก็ตมมาขวางทางเดินของคนทั้งชาติ เพื่อความสุขความเจริญด้วยการอุ้มชาติ และศาสนาของตัวเองขึ้นให้เป็นปีกแผ่นมันคงนะ มีแต่ขออนุโมทนา ถ้าไม่มีก็บอกไม่มี ถ้าหากว่าไม่มีก็ให้เป็นอยู่ในใจ ให้มันขวางอยู่ในใจเจ้าของ อย่าเอามาขวางโลกขวาง สงสาร ขวางบ้านขวางเมือง ขวางคนไทยทั้งชาติ ดูไม่ได้นะ ถ้ามันเป็นจริง ๆ ก็ให้มันอยู่ในนั้น ปิดประตูขังไว้เหมือนปิดประตูตีหมา ให้มันขี้แตกอยู่ในหัวใจของคนขวางโลก นั้นนะ เราไม่ไปชะไปล้างให้มันละ มันขี้แตกอยู่ในหัวใจมันคนเช่นนั้น ยังดีอยู่มันไม่ออกมาขวางโลก ถ้ายิ่งออกมาขวางโลกแล้วยิ่งขวางใหญ่เลยเถียวนะ ประกาศตนว่านี่ คือมหาภัยของชาติทันที

สำหรับธรรมเป็นอย่างนั้น นี่พูดตามสายของธรรม ธรรมจะค้นไม่ได้กับข้าศึก ประเภทนี้ ต้องปิดตลอด ๆ เวลา คิดดูซิพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้คือสังหารกิเลสตัวเป็นภัยต่อจิตใจของพระองค์นั่นเองตลอดมา ๆ สร้างพระบารมีมาเพื่อจะปราบปรามตัวมหาภัยในพระจิตในพระทัยของพระพุทธเจ้านั้นมาเท่าไร ๑๖ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง ๔ อสงไขยบ้าง จนกระทั่งสมบูรณ์แบบแล้วถึงได้ปราบภัยเหล่านี้ ออกจากพระทัยเสร็จแล้ว เป็นศาสดาเอกของโลกประกาศธรรมสอนโลก ด้วยความเมตตาสงสารสุดส่วน ไม่ได้สอนให้มากก็ตมมาขวางซึ่งกันและกัน เพราะท่านเหล่านี้ดำเนินตามทางของศาสดาแล้ว อะไรรบพร่องส่งเสริมเข้าให้ดี นั่นก็ถูกทางแล้วไม่มีอะไรผิด

สำหรับเราเองตัวเท่าหนูเราพิจารณาเต็มกำลังแล้ว ก่อนที่จะออกมาน่าพี่น้องทั้งหลายก็พิจารณาแล้วค่อยออกมา ออกมาพิจารณาตลอด ๆ ถ้าแน่ใจตรงไหนผาง ๆ เลย เราไม่มาทบทวน แม้แต่เทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ไม่ว่าจะธรรมะชั้นใดภูมิใด การเทศนาว่าการจะออกไปด้วยความสมบูรณ์ตามภูมิของตัวเอง ๆ ภูมิอรรถภูมิธรรมเป็นขั้นเป็นตอน ๆ จนกระทั่งถึงที่สุดแห่งความสามารถของตัวเอง ถึงที่ไหนแล้วผ่านไปเลย ที่จะได้มาทบทวนว่าเทศน์ตรงนั้นอ่อนไป หนักไป เบาไป เทศน์ตรงนั้นกว้างไป เทศน์ตรงนั้นแคบไป เทศน์ตรงนั้นละเอียดไปเทศน์ตรงนี้หยาบไป เราไม่เคยทบทวน เพราะเป็นที่แน่ใจจากหัวใจนี้แล้วถึงออกเทศน์สอนพี่น้องทั้งหลายจากหัวใจ หัวใจดวงนี้กลั่นกรองมาแล้วจนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงขั้นจะเป็นจะตายกับมันมาแล้วพึดกับกิเลสเมื่อได้เต็มสัดเต็มส่วนออกมาก็เต็มสัดเต็มส่วนตามความเป็นจริงที่มีอยู่ในหัวใจ พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย นี้ภาษาธรรมไม่ได้โอ้อวด

นี่ละท่านทั้งหลายให้จำวันนี้จะออกเต็มเหนี่ยวเลย พี่น้องหลายทราบ เราปฏิบัติมาอย่างนี้ ปฏิบัติมาได้ ๕ ได้ ๑๐ ได้เท่าไร ๆ ได้มาเป็นลำดับ ๆ ตั้งแต่ชั้นลัมลูกคลุกคลานมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งฟ้าดินถล่มนี้เต็มภูมิของเราที่ได้ปฏิบัติมา ได้รู้เห็น

อย่างไรมาก็สอนพี่น้องทั้งหลายตามภูมิของผู้ที่จะรับมากน้อย ที่ว่าตามภูมิของเราจริง ๆ เราก็ไม่ยากพูดนะ หรือเป็นการเยอหยิ่ง ไม่หยิ่ง ภาษาธรรมไม่หยิ่ง เอาความจริงมาพูด ต้องเล็งถึงผู้รับศิการเทศนาว่าการ ผู้รับจะรับได้ขนาดไหนจะออกขนาดนั้นพอดี ๆ ถึงขั้นเต็มเหนี่ยวก็เต็มเหนี่ยวไปเลย ไม่ต้องมาทบทวน นี่คือภาษาของธรรม ไม่มีคำว่าโอ้อวด เรื่องกิเลสมันชอบยกขอบยอ ใครตำหนิมันไม่ได้ ถ้ายอมันนี้ โอ้ย.มันชอบใจที่สุด บอกว่าซึกิเลสนี้หอมนะ โห.มันอยากเอาโคตรเอาแซมมาฟัง ฟังซิวันนี้เขามาชมเราว่าซึกิเราหอมนะ โคตรเรามีเท่าไรให้เรียกกันมาให้หมด ให้ได้ฟังว่าซึกิของเรานี้หอมนะ ซึกิเลสว่าอย่างนั้น มันชอบขนาดนั้นนะกิเลส ส่วนธรรมนี้ไม่เอา ทั้งชมทั้งชอบ ทั้งชมทั้งดีไม่เอา น้ำหนักเท่ากันดังที่เคยยกข้อเปรียบเทียบให้ท่านทั้งหลายทราบแล้ว อัฐุก่อนนี้ น้ำหนัก ๑๐ กิโล ทองค้ำก่อนนี้ น้ำหนัก ๑๐ กิโลเหมือนกัน ใครว่าอะไรดีกว่าอะไร

เอ้า ยกดู ถ้ายกน้ำหนักมันก็เท่ากัน สำหรับคนที่มีความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหา ใครก็ต้องยอมรับกันว่าทองคำดีกว่ามีน้ำหนักมากกว่า แต่สำหรับที่ธรรมที่เลิศเลอกว่าทองคำและอัฐินี้สูงกว่าแล้วนั้นไม่รับทั้งสอง นั้นเห็นไหมหนักด้วยกัน นั้น เอาบทที่ว่าหนักด้วยกัน ไม่ยกเสียนั้นพอดีแล้วกับธรรมประเภทที่เลยโลกเลยสงสารไปแล้ว นี่ข้อเปรียบเทียบมันมีอยู่ตรงนี้นะ อันนั้นเลยนี้ไปหมดแล้ว ทองคำจะตีขนาดไหน น้ำหนักของมันก็มีอยู่นั้น อัฐุก็น้ำหนัก ทองค้ำมีน้ำหนัก เมื่อมีน้ำหนักอยู่แล้วมันก็เป็นภาระสำหรับการยกการยก ปล่อยเสียเลยไม่ยกเป็นความพอดี โดยหลักธรรมชาตินั้นเหมาะแล้ว นั้นแหละเรียกว่า นิพพานคือเมืองพอ พอทุกอย่างไม่เอาอะไรมาเพิ่มมาเติมมาคัดมาแก้ไขออก เรียกว่าพอดี นี่คือภาษาธรรม

เราได้ปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย มิหนำซ้ำยังได้ออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลายอีก จึงได้ออกให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ศาสนามีไหมมรรคผลนิพพาน หรือมันมีแต่กิเลส นั้นหรือ มรรคผลของมันคือบาป คือกรรมคือนรกอเวจี มันมีแต่อย่างนั้นเหอ มรรคผลนิพพานของพระพุทธเจ้าไม่มีเหอ มันคนละฝั่งละฝา มีสิทธิเท่ากัน ธรรมคือความดีงาม เอ้า ใครปฏิบัติเมื่อไรปฏิบัติ นี่คือฝั่งแห่งธรรมเกิดขึ้นจากหัวใจอันเดียวกัน กิเลสก็เกิดขึ้นจากใจอยู่ที่ใจ ธรรมะก็อยู่ที่ใจเกิดที่ใจ ใครกระตักไปทางธรรมะ ธรรมะก็เป็นฝ่ายมงคลแล้วก็เป็นบุญเป็นกุศลเรื่อยไป จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น เอ้า ใครจะหมუნไปทางกิเลสก็หมუნไป จนกระทั่งถึงจมนรกอเวจี หมუნไปเวียนมาอยู่ในกองไฟกองไฟ ด้วยอำนาจแห่งกิเลสนี้ตลอดไปเหมือนกัน ท่านจึงเรียกว่าอากาลิโก

ธรรมก็เป็นอากาลิโก ไม่มีกาล สถานที่ เวลาเวลา ทำให้เป็นความดีเมื่อไรเป็นเมื่อนั้น กิเลสทำให้เกิดกิเลสเมื่อไรเป็นเมื่อนั้น เสมอกันหมดไม่เอียงนะ นี่ก็พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง มันอยู่ที่หัวใจดวงเดียวกัน จึงให้แก้ไขตัดแปลงใจของเรา ถ้ากิเลสอยู่ในนั้น

มันก็ขวางใจเราทำลายใจเรา และทำลายผู้เกี่ยวข้องมากน้อยได้ด้วย ถ้าแก้อันนี้ออกแล้วก็หมด อย่างพระพุทธเจ้าหมดพิษหมดภัยแล้วเป็นประโยชน์แก่โลกทั่วไปหมดเลย ไม่มีแก่นิดหนึ่งที่เป็นของไม่ดีบไม่ดี

เวลานี้กำลังช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เราก็ได้นำมาช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มภูมิของเราแล้ว ออกจากนี้เราก็ประกาศแล้วว่า เราจะช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้เป็นครั้งสุดท้าย ครั้งต่อไปเราจะกลับมาช่วยอีกนี้เป็นไปไม่ได้แล้ว ประการสุดท้ายก็คือว่า ชาตินี้เราจะตายเพียงชาติเดียวที่อัฏฐภาพ นั่นเมรุของเราเห็นไหมนั่น แต่จะได้เผาที่นั่นหรือไม่ได้เผาเราไม่ทราบแหละ เราทำเมรุไว้สำหรับเผาเรา นี่ อยมุนติมา ชาตินตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นั่นเมรุ พุดตรง ๆ มันเห็นอยู่ในหัวใจนี้

พระพุทธเจ้าถามใคร ตรัสรู้ขึ้นมาถามใคร พระสาวกก็หมิ่นก็แสบก็ล้านองค์ท่านถามพระพุทธเจ้าหรือ หรือถามใครมีไหม เอามาเป็นพยานแห่งความบริสุทธิ์ของท่าน สนฺทิกฺขุญฺโถ ประกาศปางขึ้นมารอบโลกธาตุแล้ว ใครจะไปถามพระพุทธเจ้าทำอะไร ถ้ายังไปถามพระพุทธเจ้าอยู่ สนฺทิกฺขุญฺโถ คำว่า ความรู้จะเกิดขึ้นเอง รู้เอง เห็นเองจากการปฏิบัติของตนในธรรมทุกชั้นก็เป็นโมฆะไปหมด ธรรมพระพุทธเจ้าก็ไม่มี ความหมาย นี้ก็คือธรรมของพระองค์ที่มีความหมายแล้ว สนฺทิกฺขุญฺโถ ปางขึ้นมามีพยานพอ พระพุทธเจ้าปางขึ้นมา สนฺทิกฺขุญฺโถ ของพระพุทธองค์เองก็พอ สาวกองค์ใดขึ้นมาก็เป็นสนฺทิกฺขุญฺโถ ของตัวเองพอ ๆ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า นี้เราก็ไม่ทูลถามใคร เป็นธรรมอันเดียวกัน สม่่าเสมอกัน ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน สนฺทิกฺขุญฺโถ มอบให้เสมอกันหมด ใครรู้เต็มหัวใจเจ้าของก็พอเจ้าของ ๆ

นี่เราก็เต็มหัวใจเรามาแล้วได้ ๕๓-๕๔ ปีแล้ว เราปฏิบัติตัวเองมา เราก็ไม่เคยคาดเคยคิดว่าเราจะรู้ได้เห็นธรรมประเภทนี้นะ นี่ละธรรมมีอยู่ มรรคผลนิพพานมีอยู่ ผลจากความดีงามมีอยู่ตั้งแต่ต้นจนถึงพระนิพพาน ล้วนแล้วตั้งแต่ผลอันดีงามจากผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเรื่อยไป หนุนไปเรื่อย หรือสูงขึ้นเรื่อย หรือพ้นไปได้ นี่ถ้าเป็นทางความดี ถ้าเป็นทางความชั่วมันก็จมลงไปเรื่อย จนกระทั่งมุดไปเลยหายเงียบ เป็นผลด้วยกันทั้งสองอย่าง นี่เราปฏิบัติในทางความดีมา ก็ได้มาชี้แจงให้พี่น้องทั้งหลายฟังว่า ธรรมนี้ไม่มีคำว่าอ้าวต เป็นเรื่องของกิเลสหาเรื่องใส่ต่างหาก กิเลสชอบยกยอสรรเสริญ ไปตำหนิมันไม่ได้นะกิเลส ถ้ายกยอมันจะยกโคตรยกแช่มมันมาฟังหมดนั่นแหละ ส่วนธรรมนี้ไม่มี ถึงโคตรแช่ฝายธรรมมีก็ตามไม่ยกกันมา พอด้วยกันหมดทั้งโคตรทั้งแช่ ธรรมพอ ความสรรเสริญ ความนิทาน พอหมด

โคตรแซ่ของธรรมไม้หิวโหย โคตรแซ่ของกิเลสนี้หิวโหย ดีไม่ตีมันเลี้ยงหมูเลี้ยงหมาไว้ในใต้ถุนบ้านใต้ถุนเรือน มันก็เป็นโคตรแซ่หิวโหยเหมือนกัน มันจะเรียกมาทั้งหมดทั้งหมามาฟังคำสั่งรเสริญละ เรื่องกิเลสเป็นอย่างนั้น มันมีความพอเมื่อไรกิเลสไม่พอ ถ้าธรรมมีเท่าไรพอ ๆ ให้พากันจำเอาละ

เวลานี้กำลังช่วยชาติของเราให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย พี่น้องทั้งหลายให้ฟัง ถ้าศาสนาเอาขึ้นไม่ได้แล้วจะหมดทางนะ ให้กิเลสกิเลสเอาขึ้นไม่มีทาง มีแต่ดิ่งลง ๆ ถ้าเรื่องธรรมเอาขึ้นไม่ได้แล้วจะหมดหวัง ให้น้อมธรรมเข้ามาสู่ใจหนุนกำลังเข้า เอาให้เต็มเหนี่ยวนะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้น

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.in.net